

Eindrapportage

- **Klacht:** Terminale Kanker
- **Behandelperiode:** 15 september 2003 tot 17 juli 2004
- **Cliënt:** In eindrapport wordt de cliënt i.v.m. privacy Pieta genoemd
- **Eerst Verantwoordelijke (EV'er):** Ad Pothoven
- **Behandeld door:** Stichting Talita Koemi
- **Behandelmethode:** Magnetiseren, Reiki en gesprekken
- **Rapportage:** 14 april 2007

complementaire zorg

Eindrapportage: Terminale Kanker

Pieta is een jonge vrouw van 35 jaar. Ze is getrouwd en heeft 3 kinderen.

In 2002 is bij haar borstkanker geconstateerd en heeft ze een borstampuatie en een lymfeklierverwijdering ondergaan.

Op moment van aanmelding heeft Pieta terminale kanker met uitzaaiingen in de lever, lymfeklieren en botten. De medische behandelingen die ze nog krijgt zijn enkel gericht op levensverlenging. Ze heeft veel pijn in haar rug en bekken als gevolg van de uitzaaiingen die daar zitten. Ze is ook erg misselijk door de chemotherapie die ze ondergaat. Ze ziet erg op tegen deze chemokuren door haar ervaring hiermee in het verleden.

Pieta vindt het erg moeilijk te accepteren dat ze gaat sterven, ze is vooral erg bezorgd om haar gezin. Ze heeft er veel moeite mee haar kinderen te moeten gaan loslaten. Ze zijn nog erg jong.

In de tweede fase van de behandelingen krijgt ze erge hoofdpijn en blijkt er een hersentumor te zitten. Ze krijgt hiervoor een reeks bestralingen.

Verloop van de behandeling.

Ten aanzien van de kanker en de chemotherapie laten we gedurende 5 dagen de chemo zijn werk doen. Tijdens die 5 dagen zijn de behandelingen enkel gericht op pijnbestrijding en angstvermindering. Na deze 5 dagen nemen we weer haar algehele conditie in de behandelingen mee .

Na 3 maanden wordt geconstateerd dat de kanker in de lever en lymfeklieren verminderd is en in de botten is het gestabiliseerd. Ook is de misselijkheid nagenoeg verdwenen.

Na 6 maanden (maart 2004) wordt nog steeds verbetering geconstateerd en omdat Pieta weer redelijk goed is aangesterkt, wordt besloten weer met een nieuwe serie chemokuren te beginnen. Deze vallen Pieta erg zwaar. Ze is in de eerste week erg ziek en heeft heel veel pijn. Ze wordt in het ziekenhuis opgenomen om aan te sterken voor de volgende kuur. Pieta krijgt erge hoofdpijn en na onderzoek wordt geconstateerd dat ze een hersentumor heeft.. Ze wordt hiervoor bestraald. Deze bestralingen hebben tot gevolg dat Pieta gevoeliger is voor ontstekingen Ook vermindert de tumor haar gezichtsvermogen en haar korte termijngeheugen. De te verwachten verbetering door de bestraling blijft helaas uit en het gaat daarna snel slechter met Pieta.

Ten aanzien van de pijnklachten van Pieta is het verloop als volgt:

Na de eerste behandelingen nemen alle pijnklachten snel af.

Na de eerste 2 chemokuren heeft Pieta de eerste 5 dagen meer pijn en hierna neemt de pijn weer af tot draaglijke pijn. Ze slikt dan wel steeds medicatie tegen de pijn.

Tijdens de nieuwe kuur in maart 2004 is de pijn bijna ondraaglijk geworden voor Pieta, vooral in haar rug en bekken. Ook de pijn en de druk in haar hoofd is groot.

Direct na de behandelingen voelt Pieta meestal direct dat de druk en de pijn in haar hoofd afnemen. Soms wordt de pijn eerst sterker en pas na enkele dagen minder.

In de laatste maand van haar leven is de pijn er continu maar er wordt minder over gesproken De behandelingen staan nu meer in het teken van acceptatie en berusting.

Op het laatst heeft Pieta een medicijn pomp, zodat ze continu pijn bestrijding krijgt.

Ten aanzien van Pieta's psychische gesteldheid:

Pieta is vanaf het begin heel positief geweest over haar ziekte. Ze heeft eigenlijk altijd nog hoop en energie gehad om vooruit te blijven kijken. Tijdens de behandelingen blijft ze ontspannen en opgewekt.

Wanneer ze in april 2004 in het ziekenhuis wordt opgenomen, na een sterke terugslag als reactie op de chemokuren, heeft ze ook geestelijk een terugslag. Ze staat op het punt te stoppen met alles en het bijltje erbij neer te gooien. We zijn haar vanaf dat moment in onze behandelingen meer gericht gaan ondersteunen om de levenskwaliteit van deze levensfase te optimaliseren/verbeteren. Vanaf die tijd hebben we geconstateerd dat ze opener werd. Er is tijdens de behandelingen meer door haar gepraat en vertelt over de weg naar het sterven en hoe ze zich voorbereidde; door een klankbord te zijn voor haar, kan ze zichzelf helemaal vrij uiten en kan mede daardoor komen tot acceptatie van/vrede met de naderende dood. Ze zegt ook regelmatig tijdens een behandeling dat het op dat moment volmaakt is en dat ze met dit gevoel vredig zou kunnen sterven.

Afsluiting.

Pieta krijgt in de laatste maanden nog een opleving. Ze wordt niet alleen geestelijk sterker, maar ook lichamelijk. Wanneer echter na de bestralingen voor de tumor in haar hoofd blijkt dat er geen verbeteringen zijn, is Pieta zeer teleurgesteld en de tijd daarna staat in het teken van afscheid nemen en nog genieten van de momenten waarop het kan.

Pieta overlijdt op 18 juli 2004.

Eindconclusie.

Pieta is 10 maanden bij ons in behandeling geweest. Ze is naar de stichting gekomen nadat bij haar kanker in de lever, lymfeklieren en botten was geconstateerd. Ze werd hiervoor behandeld met chemotherapie. In tweede instantie bleek er ook een tumor in haar hoofd te zitten, ze werd hiervoor bestraald.

We kunnen constateren dat na de eerste behandelingen haar pijnklachten sterk verminderden. Er was toen nog geen sprake van medische behandeling, dus het lijkt aannemelijk dat dit direct het gevolg was van het magnetiseren.

In eerste instantie constateerden de artsen verbetering en er was een stabilisatie van de kanker. In dit stadium hebben we geprobeerd de medische behandeling (chemotherapie) te ondersteunen.

De pijn bij Pieta was er, na de eerste verlichting in het begin, steeds in haar rug, bekken en later ook in haar hoofd. Na de chemokuren was er meestal eerst een verslechtering (meer pijn) en na ongeveer 1 week namen de pijnklachten af. Pieta gebruikte steeds pijnstillers dus het is moeilijk aantoonbaar of wij met onze behandelingen hiertoe iets hebben kunnen bijdragen.

Wel is het een feit dat Pieta zich altijd direct of na enkele dagen na de behandeling beter voelde en minder pijn had.

Pieta heeft zelf gedurende de gehele behandelperiode, de behandelingen als zeer prettig en helpend ervaren. Er is bij haar een verandering opgetreden in het "niet spreken over doodgaan", bang zijn en bang en bezorgd zijn om man en kinderen los te laten. Pieta accepteerde langzaam het feit dat ze ging sterven. Ze kon zich meer en meer uiten. Ze bereidde zich voor op haar afscheid en gaf er vorm aan. Voor Pieta en ook voor haar man was onomstotelijk duidelijk dat de behandelingen bij Talita Koemi haar enorm ondersteund hebben. Zowel lichamelijk als geestelijk.